

LVDOVICUS ille filius fuit Heinrici ducis Boiorum qui Landshutæ præfuit, atq; sororis Alberti Cæfaris. Is Burckusij sub illiberali patre ad annum tricesimum usq; educatus fuit. Ibi cum multa penuria uestium, pecuniæ, & eorum perperclus esset, obsequentissimus tamen semper patri extit. Itaq; suadētibus amicis ut clām in Austriam ad Albertum Cæfatem auunculū discederet, respondeisse fertur: Absit ut authorem uitæ unquam deseram, aut quoad compos mentis fuero, ullo uerbo aut facto offendam. Interim tamen sese hasta eminus, & cominus gladio, præterea saltando, equitando, disco proiçiendo indies clām exercuit, atque etiam libris infedit. Pater enim adeo ceruos amabat, ut eum indesinenter uenationi incumbere desideraret. Itaq; cum pater anno 1450 ex hac uita migrasset, à proceribus Boiorum princeps declaratur, ac magna letitia ubique suscipitur. Is statim comitijs habitis, res omnes optimè disponit, atque in primis, rogationes patris de ceruis perlatas, ut nimirum liberè per agros incederent, sustulit, atque sepibus arua munire præcepit, præterea agricolis iterum canes uillaticos permittit, quibus ferè abigantur. Postea Ameliam Friderici Saxonis filiam uxorem duxit, & ex ea Margaretham matrem Palatinorum Rheni & Philippi electoris coniugem procreauit, præterea Georgium diuitem principem, in quo postea progenies Landshutensium principum defecit. eius enim unica filia Ruperto Palatino nupta, eidem partem paternæ ditionis attulit, reliqua autem ducibus Monachij post bellum Bauaricum iure cessit.